

for en fremtid, der tegner sig nu for mig og min familie? Kan jeg mon vende tilbage til mit tidligere job? Hvilke andre muligheder har jeg? Kan jeg blive boende? Får jeg mulighed for at uddanne mig uden at miste for meget økonomi? Har regeringen og Folketinget egentlig en plan, der virker? Virker den hurtigt? Og mange andre spørgsmål trænger sig jo på hos de mennesker, som nu er i en trængt situation.

SF har med interesse læst regeringens regionalpolitiske redegørelse og landdistriktsredegørelsen. Redegørelserne er mere tilbageskuende end fremadrettede. Vi savner helt konkret, at regeringen lægger sine regionalpolitiske målsætninger frem. Hvornår og hvordan får vi vendt den negative befolkningstilvækst? Hvilke midler vil regeringen bringe i anvendelse? Hvordan vil regeringen styrke erhvervsudvikling og bosætning osv.?

Desværre er regeringens regionalpolitiske redegørelse og landdistriktsredegørelsen meget diffuse, og de er ukonkrete. Der er behov for mere konkrete initiativer og reelt målrettet anvendelse af de udviklingsmidler, der stilles til rådighed. Regeringen nævner et antal beløb og puljer i redegørelserne, men det fremgår ikke sådan helt klart, hvad disse midler reelt har haft eller vil få af betydning for udviklingen i udkantskommunerne og landdistrikterne. Det er et gennemgående træk, at de økonomiske midler, som regeringen henviser til, oftest findes i projekter, puljer eller aftaler, som ingen direkte tilknytning har til udkantsområderne eller landdistrikterne. Det er ikke her, at regeringen gør en forskel.

Kl. 15:30

SF ser nu frem til regeringens kommende regionalpolitiske udspil, som man kalder »Danmark i balance«. Det lyder i øvrigt som noget, jeg har hørt før. Vi ser frem til, at udspillet kommer til tiden, at det bliver konkret og ledsages af brugbare forslag til løsninger.

De yderste kommuner og landdistrikterne venter på en samlet politik med en konkret plan og en sammenhængende regionalpolitisk indsats. Regeringen kan ikke blive ved med at skrive sig fra sit ansvar. Regering og Folketing er ansvarlige for, at hele Danmark balancerer.

Det er tydeligt, at der er behov for bedre rammer og udviklingsmuligheder for kommunerne i periferien af Danmark. Et skærende misforhold mellem den høje skat, der betales, og den service, der er til rådighed for børne-, skole- og ældreområdet svækker naturligvis disse kommu-

ners konkurrenceevne i forhold til en satsning på øget bosætning. Man får ikke et ben til jorden over for væstkommunerne.

Landdistrikter og udkantskommuner udsættes løbende for den stigende centralisering af velfærd, og det er lægebetjening, sundhedstilbud, folkeskoler, politi og mange andre basale velfærdsserviceydelser, som er helt centrale for udviklingen, for vækst og bosætning. Det svækker naturligvis også kommunernes konkurrenceevne, at de ting forsvinder fra udkanterne.

Vi ved, at uddannelsesniveaet er væsentlig lavere i udkantskommunerne end i resten af landet, og det gavner jo ikke arbejdet med at nå Folketingets målsætning på uddannelsesområdet, som er, at 85 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse, og at 50 pct. skal have en videregående uddannelse. Det lave uddannelsesniveau i yderkommunerne er en klar barriere for at nå disse mål. Adgangen til viden og uddannelse er en helt afgørende forudsætning for udkantsområdernes fremtidige vækstmuligheder. Der skal derfor satses massivt på uddannelse og tilførsel af viden.

Der er sket en betydelig centralisering af den økonomiske aktivitet i Danmark. Vi kan se, at pendlingen er øget. Det har dog ikke gjort kommunernes økonomi grundlæggende stærkere. Pendlingen er øget, ja, men fraflytningen er også øget, så derfor er pendling ikke løsningen for de områder, der ligger så langt ude, at daglig pendling er urealistisk på grund af en helt urealistisk lang rejsetid. Der skal investeres i initiativer, som styrker rammebetingelserne for mere liv og vækst i udkantsområderne.

Regeringen skriver i den regionalpolitiske redegørelse, at kommunerne har mulighed for at påvirke øget bosætning ved at investere i kultur, lave skatter, børnepasning og infrastruktur. Netop dette sætter jo udkantskommunernes problem helt på spidsen. De har i forvejen et højt skattniveau og et lavt serviceniveau. De har simpelt hen ikke de økonomiske kræfter, der skal til for at investere i det, der kan tiltrække bosætning. Deres kommunaløkonomiske udgangspunkt rummer således ikke mulighed for at gøre de her investeringer.

Derfor er vi i SF optaget af, hvordan vi styrker kommuneøkonomien i udkanten af Danmark. Udkantskommunerne befinder sig desværre i en døds spiral, og det har vi i vores parti jo ikke tænkt os bare at stå og se på.

Regeringen skriver i sin landdistriktsredegørelse, at reformen af tilskuds- og udligningssy-